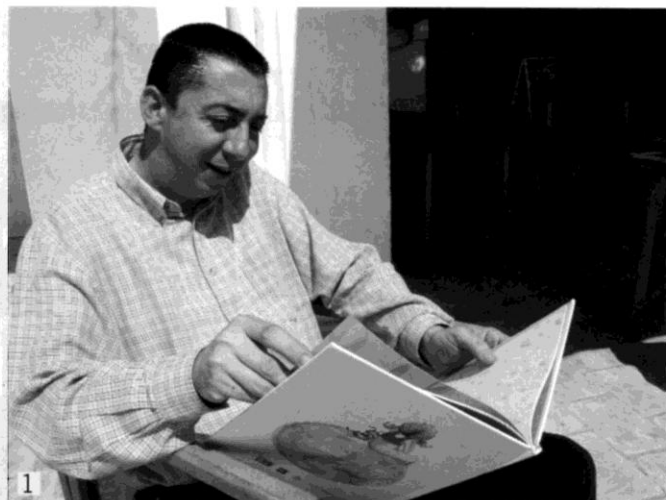

MIQUEL À. MARIA: “ENSENYAM MOLTES COSES ALS FILLS PERÒ ENS FALTA MOSTRAR A CONSUMIR AMB RESPONSABILITAT”

*1. Acaba de guanyar el premi literari Francesc d'Albranca.

*2. Yolanda Carretero il·lustrant el llibre de Comerç Just.

Miquel Àngel Maria Ballester (Maó, 1965) acaba de guanyar el premi literari Francesc d'Albranca i fa només uns dies presentava el conte infantil *Maria i el món. El Comerç Just explicat als infants*. No es defineix escriptor però el cert és que cada dia dedica un temps a l'escriptura i té una novel·la acabada, la segona en solitari, que es planteja publicar. Professor de religió al centre Sant Francesc d'Assís i als instituts Pasqual Calbó i Joan Ramis i Ramis de Maó, està casat i viu a Ferreries amb la seva dona i “dues filles molt polides”.

Com va sorgir aquest projecte de Comerç Just? L'any passat, per la celebració del dia mundial del Comerç Just em van demanar que fes un manifest. Com que tota la festa estava enfocada per fillets, vaig pensar que el millor seria escriure un conte. En principi només tenia vocació oral però va agradar i va sorgir la idea de publicar-lo. Vam cercar una il·lustradora, Yolanda Carretero, i ens vam entendre molt bé per tot el procés de creació, s'ho va agafar amb molta responsabilitat.

De què va el llibre? Donam importància a moltes coses de l'educació dels fills però l'assignatura pendent és encara ensenyar a consumir responsablement. El conte xerra d'una filleta que aprèn el Comerç Just a través de la seva mare, qui li fa una paràbola sobre formigues i les relacions d'ajuda o explotació que s'estableix entre elles.

Quina resposta va tenir la seva primera novel·la *Torna, Yussuf*? Va anar molt bé, esteim a punt de fer la quarta edició i l'han inclosa com a lectura obligatòria als instituts, cosa que sempre va bé per les vendes. Per escriure en català o ets el nombre u o no guanyes res. És un mercat molt petit i el secret està en tenir una bona distribució.

En quin projecte està immers ara? Tenc una nova novel·la acabada. L'anterior era juvenil però aquesta és per adults. Està ambientada en la prehistòria de Menorca però amb un contrapunt actual. El protagonista viu al segle VI a.C. però els seus sentiments en quan al destí, la relació amb el món, la llibertat o les llengües són ben actuals.

Li ha costat molt documentar-se? Hi ha molta cosa escrita sobre l'època i a més he pogut xerrar amb arqueòlegs especialistes però ha estat un projecte de tres anys, dos dels quals han estat de documentació. L'obra té 400 pàgines i està acabada però la vull deixar reposar un poc ara, com el vi.

I a part, acaba de guanyar el Francesc d'Albranca. S'ho esperava? Era la primera vegada que em presentava i no puc dir que ho esperés però quan escric ho faig amb la idea que si no guany, almenys no tenguí la sensació que ho podria haver

treballat més. Vull quedar satisfet de la feina.

De què va el conte, titulat *Silenc*?

Respon a un moment personal. Escric molts articles d'opinió per diferents mitjans i en general són de “combat”, crítica social o política. És una escriptura compromesa, no amag de quin peu bot ni pretenc ser neutral. La novel·la també era molt crítica i he volgut amb aquest conte allunyar-me de tot açò, fer cosa que em pacifiqués i que quan el lector l'acabi es senti millor que abans. Només diré que va del primer programa de radio que es pot escoltar sense cap aparell.

A més d'escriure és un gran lector. Què llegeix ara mateix? Li rob la definició explícitament a Ponç Pons: “Som un lector apassionat i passional”. En narrativa estic llegint *Les bodes del diable*, de Pau Faner, escrit en un registre molt diferent. I en assaig *El poder de la religió en la esfera pública*, un col·loqui entre Jurgen Habermas i Charles Taylor que fa obrir el cap.

Què en pensa de l'Església actual? El propi Habermas deia fa anys que la religió no tenia paper social però ara ha vist que d'una manera o altra, segueix sent un factor important per la manera d'actuar de molta gent. Els que es diuen catòlics no practicants tenen igualment un referent personal i ètic. Però crec que a l'Església li falta coratge, s'han de transformar moltes coses per tenir futur. La realitat és contradictòria. La Conferència Episcopal té una actitud radical a favor dels immigrants, gairebé d'extrema esquerra, i açò conviu després amb un temes morals i una organització que està a anys llums de la manera de pensar de la seva pròpia base, els fidels.

TEXT: L.P. / FOTOS: L.P./C.

